

neid össe, mes sement kandwa, mahharagguda, kui-wata nink fodiga ärrapessa. Kui sa sement harwa kotti puistat nink ripnema pannet, kos tuul häste läbbikäup, sis sa wöit tük aiga sedda hoita, ent kui semen jo ülle ajastaja eht fatte om wannas jänu, sis ta ei iddane ennamb. Kigeparremb külwimood om, kui sa neid össe, mes sement kandwa, tüwvi otsaga korda mōda ma sisse zuškat nink nidade saisina jättat. Säält puddenep semen ešsi mahha nink naakay, fest et ta penikene om nink surembat müllakattet ei tar-wita, ešsi hennest iddanema nink kaswama. Kui sa tedda wiljamodo tahhat külwada, sis ei olle fa wajja maad kunda, enge willand om kui sa keudetu ägliga kord ülle-ajyat. Valkala ma päle lät sel wiſil 24 naakla sement.

Peddaj ei tarwita fa parrembat maad, kui koiw, nink leppip fa liwa-maga, ent food ei sälli ta joht. Kuusk jälle otsip food nink pöllep liwa ärra. Tahhat fa sis ütte eht töist, sis peat sa sedda wötma, mes finno ma päle kõlbap. Peddaja nink kuse semen ei sa ni pea walmis, kui tämme nink koiwo semen, fest kui pu fewajal häitsip, sis ei sa kukku énne walmis, kui töise ajastaja Novembri kuul. Kewwa-jal päle to lahhewa kukku ešsi hennesest nink semen lendap ni kui liblik tule fatte wälja. Kui sul sement wajja om, sis wötta neist puist, mes sa talvel ol-let mahharauu, säratid kukkanid, mes jo katte-ajastajalise ömma, ent weel ei olle lahkenn; fest ajast-ajalise ei olle weel walmis, nink lahkenn ömma jo tühja. Mes müllutise kukku ömma, lea weel ei olle lahkenn, neid panne körwiga tätre kuumia, ent ei mitte abjo päle, fest pallawan rikkup semen sedda-maid ärra. Kui sa neid körwiga eht märsiga lae alla ripnema pannet, sis laota linna alla. Kukku lahkewa lämmen nink seemnelible saddawa körwisi linna päle. Säält körja neid kotti nink pessä kep-piga wäljast kergeste kotti päle, et sible seemne küllest

mant ärratullewa. Sest kui sa särast sement külwat, kos sible weel man ömma, sis tundwa zirgo rutto ärra nink tükkiwa päle. Kui ma ei olle wäga ärrahainatetu, sis ei olle mund wajja, kui päle külwi rehhaga üllerehhitseda; muido peat sa, ni kui ülle-mal oppeteti, hitskmid weddama, sement päle heitma nink trülliga ülleajjama.

Seemnest om weel sedda wajja üttelda, et tedda ei pea muialt wötma, kui säratist puist, mes koh-halt terve ömma nink liig nore ei olle.

Päle to om mōtsa külwiga luggu särane, et se man mittund ásja om tähhelepáanna, kui ásji peap fördaminnema. Eesmält ei káuna mōtsapu eggaga ajastaja sement, nink segi ei sa eggakörd tåwweste walmis. Töiselt om seemne hoitmissega fa müllamist willand, fest mes sa 2 eht 3 ajastaiiga ol-let hoitnu, ei kaswa ennamb. Sepärrast ei olle fa hä, sement töise käest osta, kui sa tötteliko se-ment otsit. Johhup sis mittokörd, et kui külwiaig käen om, sis ei sa kostegi sement. Sesamma seem-nehääda pärast om sis mitmin makottusin sedda jo ärrapromiit, et parremb om mōtsapuid istutada, nink se om eggakörd üts töttelik ásji, mes kunnage ei petta nink ei olle fa ni tällis nink ajjawütlit, kui sinner mast mōtlet. Kalendriteggi ja wöis sul kui oppust anda, kuis sa peat pu - sement eesmält aida külwama nink päle to neid nori puise mōtsa istu-tama. Ent se man om ni valjo tähhelepáanna nink oppada, et tiimahawane kalender ei jöowwa wašt-wötta. Se oppus jägo sis parremb tullewa ajastaja kalendriteggi ja hoelde. Sekörd leppigo luggeja sis sega, mes ma weel üleuldse mōtsahoitmissest talle kinnita.

Eddimält piddago perremees sedda melen, et ta karja ei lässe sinner, kos ta noort mōtsa tahhap kas-watada. Ni kui immew lats jöowweto om nink hoit-